

боя. Кучето взе да се дърпа насамъ-нататъкъ, додъто притегли подпората на стълбата, а стълбата съ момчето падна на земята.

На шума се притече живописецът и какво да види: таблата цѣла изцапана съ боя, стълбата повалена на земята, четкитъ разпиляни, а Тропанчо, облянъ съ боя реве ли—реве. Живописецът се хвани за главата и завика: — „Ахъ нещастни азъ, останахъ и безъ обѣдъ и безъ пари“.

Бакалинътъ изпъди живописеца. А той хвани за ръка Тропанча и двамата заедно си отидоха.

Защо котката се омива слѣдъ ядене.

Отдавна, много отдавна се случило това. . . . Летъло, летъло едно врабче и попаднало въ ноктетъ на една котка. Сграбчила котката врабчето, завлѣкла го на скришно място и искала да го изяде. Врабчето казало на котката:

— Азъ познавамъ коткитъ като голѣми чистници. Никога тъ не ядатъ, безъ да измиятъ устата си.

— Вѣрно,— казала котката, ти право казвашъ. Ще се омия и азъ! . . .

Сложила тя врабчето на единъ камъкъ и взела да мие муцунката си и да я избѣрска съ лапи. А врабчето,— нѣма да бѣде глупаво,— кацнало на близкното дѣрво и зачиркало пѣсень.

Разсърдила се котката-чистница, заплашила врабчето съ лапа и казала:

— Да, за въ бѫдаще азъ всѣкога по-напрѣдъ ще ямъ, а слѣдъ това вече ще се омивамъ!

Гатанки.

1) Не е князъ, а на глава корона носи. Не е конникъ, а на краката си има шпори! Стражарь не е, а всички рано събужда.— Шо е то?

2) Въ банята влиза черенъ, а отъ банята излиза червенъ.— Шо е то?

3) Не говори, нито пѣе, а съобщава на господаря си за всѣки, който при него отива. — Шо е то?